

Statut Mezinárodního vojenského soudního dvora

Exportováno z Wikizdrojů 10. listopadu 2024

Údaje o textu

info

Titulek: Statut Mezinárodního vojenského soudního dvora

Původní
znění: [\[red 1\]](#)

Zdroj: www.lexdata.cz

Účinnost od: 26. září 1945

Licence: [PD CZ](#)

[Hlavní článek v české Wikipedii](#)

Statut

Mezinárodního vojenského soudního dvora

I. Složení Mezinárodního vojenského soudního dvora.

Článek 1

Podle dohody [\[red 2\]](#) podepsané dne 8. srpna 1945 vládou Spojeného království Velké Britannie a Severního Irska, vládou Spojených států amerických, Prozatímní vládou Francouzské republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik bude zřízen Mezinárodní vojenský soudní dvůr (v dalším nazývaný „Soudní dvůr“) k

spravedlivému a rychlému trestnímu řízení s hlavními válečnými zločinci evropské Osy a k jejich potrestání.

Článek 2

Soud bude složen ze čtyř členů, z nichž každý bude mít zástupce. Každý Signatář ustanoví jednoho člena a jednoho zástupce. Zástupci budou, pokud jim to bude možno, přítomni všem zasedáním Soudního dvora. Bude-li některý člen Soudního dvora pro nemoc nebo z jiné příčiny neschopen plnit své úkoly, zaujme jeho místo jeho zástupce.

Článek 3

Obžaloba, obžalovaní ani jejich obhájci nemohou odmítnouti Soudní dvůr, jeho členy ani jejich zástupce. Každý Signatář může vyměnit svého člena v Soudním dvoře nebo jeho náhradníka z důvodů zdravotních nebo jiných důležitých důvodů s tou výjimkou, že výměna není přípustna během hlavního líčení, leda zástupcem.

Článek 4

- a. Přítomnost všech čtyř členů Soudního dvora nebo zástupce za každého nepřítomného člena je nutna, aby tu bylo quorum.
- b. Před každým líčením dohodnou se členové Soudního dvora mezi sebou o volbě předsedy ze svého středu; tento předseda podrží svůj úřad po toto líčení, leč že by

bylo usneseno jinak hlasy alespoň tří členů. Je v zásadě dohodnuto, že ve funkci předsednické bude střídání, jak líčení půjdou za sebou. Bude-li však Soudní dvůr zasedati na území jednoho ze čtyř Signatářů, bude předsedati zástupce tohoto Signatáře v Soudním dvoře.

- c. Bez újmy tomu, co bylo řečeno, bude se Soudní dvůr usnášeti většinou hlasů a při rovnosti hlasů bude rozhodným hlas předsedův, ovšem s tím, že odsouzení a tresty budou ukládány jen kladnými hlasy aspoň tří členů Soudního dvora.

Článek 5

Bude-li potřebí a podle počtu případů, které mají být souzeny, mohou být zřízeny jiné soudní dvory; ustavení a úkoly každého soudního dvora, jakož i řízení u něho budou shodné a budou se řídit tímto Statutem.

II. Pravomoc a obecné zásady.

Článek 6

Soudní dvůr, zřízený dohodou zmíněnou v článku 1 tohoto Statutu pro souzení a potrestání hlavních válečných zločinců evropské Osy, bude oprávněn souditi a potrestati osoby, které spáchaly, jednajíce v zájmu zemí evropské Osy, ať jako jednotlivci nebo jako členové organisací, některý z následujících zločinů. Následující činy, nebo některé z nich

jsou zločiny spadající pod pravomoc Soudního dvora, za které bude osobní odpovědnost:

- a. Zločiny proti míru: to jest osnování, příprava, podněcování nebo podniknutí útočné války nebo války porušující mezinárodní smlouvy, dohody nebo záruky, anebo účast na společném plánu nebo spiknutí ku provedení čehokoliv z toho, co výše uvedeno;
- b. válečné zločiny: to jest porušení zákonů války nebo válečných zvyklostí. Takové porušení bude v sobě zahrnovati vraždu, zlé nakládání nebo deportaci civilního obyvatelstva z obsazeného území nebo v něm k otrocké práci, nebo pro jakýkoliv jiný účel, vraždu válečných zajatců nebo osob na moři, nebo zlé nakládání s nimi, zabíjení rukojmí, plenění veřejného nebo soukromého majetku, svévolné ničení měst a vesnic, nebo pustošení neodůvodněné vojenskou nutností, nebude však na ně omezeno;
- c. zločiny proti lidskosti: to jest vražda, vyhlazování, zotročování, deportace nebo jiné nelidské činy spáchané proti jakémukoliv civilnímu obyvatelstvu před válkou nebo za války, nebo pronásledování z příčin politických, rasových či náboženských při provádění kteréhokoliv zločinu spadajícího pod pravomoc Soudního dvora nebo ve spojení s takovým zločinem, bez ohledu na to, zda bylo porušeno místní právo země, kde zločiny byly spáchány.

Vůdcové, organisátoři, podněcovatelé a spoluvinníci zúčastnivší se při osnování nebo provádění společného plánu nebo spiknutí ku provedení některého ze zmíněných zločinů jsou odpovědni za všechny činy všech osob při provádění takového plánu.

Článek 7

Úřední postavení obžalovaných, ať jako hlav státu nebo odpovědných úředníků ve veřejných úřadech, nebude pokládáno za skutečnost zprošťující je odpovědnosti ani za skutečnost zmírňující trest.

Článek 8

Skutečnost, že obžalovaný jednal na rozkaz své vlády nebo svého představeného, nezproští ho odpovědnosti, ale může býti pokládána za polehčující pro výměru trestu, rozhodne-li Soudní dvůr, že spravedlnost toho žádá.

Článek 9

Při hlavním líčení s kterýmkoliv jednotlivým členem nějaké skupiny nebo organisace může Soudní dvůr prohlásiti (v souvislosti s kterýmkoliv činem, pro který jednatel může býti odsouzen), že skupina nebo organisace, jejímž členem byl tento jednatel, byla organisací zločinnou. Po přijetí obžaloby oznámí Soudní dvůr způsobem, který uzná vhodným, že obžaloba zamýšlí požádati Soudní dvůr, aby

učinil takové prohlášení; každý člen organizace bude pak oprávněn požádati Soudní dvůr, aby mu poskytl slyšení o otázce, zda organizace měla zločinnou povahu. Soudní dvůr bude oprávněn žádosti vyhověti nebo ji zamítnouti. Vyhoví-li žádosti, může Soudní dvůr nařídit, jakým způsobem budou žadatelé zastoupeni a slyšeni.

Článek 10

Byla-li skupina nebo organizace Soudním dvorem prohlášena za zločinnou, bude míti příslušný státní orgán každého Signatáře právo stíhati jednotlivce pro členství v ní před státními, vojenskými nebo okupačními soudy. V každém takovém případě je pokládána zločinná povaha skupiny nebo organizace za prokázanou a nemůže býti brána v pochybnost.

Článek 11

Každý, kdo byl odsouzen Soudním dvorem, může být obviněn před státním, vojenským nebo okupačním soudem, o němž je zmínka v článku 10 tohoto Statutu, z jiného zločinu než z členství ve zločinné skupině nebo organizaci a takový soud může, po odsouzení, uložit mu trest, nezávislý na trestu, který mu uložil Soudní dvůr za účast na zločinné činnosti takové skupiny nebo organizace a dodatečný trest k takovému trestu.

Článek 12

Soudní dvůr bude mít právo prováděti řízení proti osobě obviněné ze zločinů vypočítaných v článku 6 tohoto Statutu v její nepřítomnosti, nebyla-li nalezena, anebo když Soudní dvůr z jakéhokoliv důvodu shledá nutným v zájmu spravedlnosti provésti výslech v její nepřítomnosti.

Článek 13

Soudní dvůr sestaví pravidla, dle nichž bude při řízení postupovati. Tato pravidla nesmějí odporovati ustanovením tohoto Statutu.

III. Sbor pro vyšetřování a stíhání hlavních válečných zločinců.

Článek 14

Každý Signatář ustanoví hlavního žalobce, aby vyšetřoval obvinění vznesená proti hlavním válečným zločincům a stíhal je. Hlavní žalobci budou činni jako sbor pro tyto úkoly:

- a. dohodnouti se o plánu pro zvláštní činnost každého z hlavních žalobců a jeho personálu;
- b. sjednati konečné určení hlavních válečných zločinců, které má Soudní dvůr souditi;
- c. schváliti obžalobu a listiny, které s ní mají býti předloženy;

- d. podati obžalobu a listiny k ní připojené Soudnímu dvoru;
- e. sestaviti a doporučiti Soudnímu dvoru ke schválení sestavená pravidla pro řízení, které má na zřeteli článek 13 tohoto Statutu. Soudní dvůr bude oprávněn pravidla takto doporučená, se změnami nebo bez nich, přijmouti anebo zamítnouti.

Sbor bude jednati ve všech věcech výše uvedených podle usnesení většiny a ustanoví předsedu, jak snad bude vhodným a ve shodě se zásadou střídání, s tím, že při určení nějakého obžalovaného k tomu, aby byl souzen Soudním dvorem nebo při určení zločinů, ze kterých má být obviněn, bude přijat, budou-li hlasy rozděleny rovně, návrh učiněný stranou, která navrhla, aby ten obžalovaný byl souzen, nebo aby ta obvinění byla vznesena proti němu.

Článek 15

Hlavní žalobci budou jednotlivě a postupující ve vzájemné součinnosti prováděti také tyto úkoly:

- a. zjišťovati, sbíratí a předkládati, před líčením nebo při něm, všechny nutné důkazy;
- b. připravovati obžalobu pro schválení sborem podle odstavce
- c. článku 14 tohoto Statutu;
- d. předběžně vyslychatí všechny nutné svědky a obžalované;

- e. vystupovati jako žalobce při líčení;
- f. ustanovovati zástupce, aby plnili povinnosti, které by jim byly uloženy;
- g. podniknouti takové jiné úkony, které se jim mohou zdáti nutnými, aby líčení bylo připraveno a provedeno.

Je shoda o tom, že žádný svědek nebo obžalovaný, zadržený některým Signatářem, nebude vzat z moci tohoto Signatáře bez jeho souhlasu.

IV. Spravedlivý soud pro obžalované.

Článek 16

Aby bylo zajištěno, že obžalovaní budou souzeni spravedlivě, bude postupováno takto:

- a. Obžaloba bude obsahovati všechny zvláštní údaje, vymezející v podrobnostech obvinění proti obžalovaným. Opis obžaloby a všech listin předložených s obžalobou, přeložené v jazyku, kterému rozumí, budou obžalovanému dodány v přiměřené lhůtě před líčením.
- b. Při každém předběžném výslechu obžalovaného nebo při líčení s ním bude míti obžalovaný právo podati jakékoliv vyjádření závažné pro obvinění vznesená proti němu.

- c. Předběžný výslech obžalovaného a líčení s ním budou prováděny v jazyku, nebo překládány do jazyka, kterému obžalovaný rozumí.
- d. Obžalovaný bude mít právo hájiti se před Soudním dvorem sám anebo mít pomoc obhájce.
- e. Obžalovaný bude mít právo předkládati při líčení, sám nebo svým obhájcem, důkazy na podporu své obhajoby a prováděti křížový výslech všech svědků vedených obžalobou.

V. Oprávnění soudního dvora a vedení líčení.

Článek 17

Soudní dvůr bude oprávněn

- a. obesílati svědky k líčení a žádati jejich přítomnost a svědectví a dávati jim otázky;
- b. vyslýchat každého obžalovaného;
- c. žádati, aby byly předloženy listiny a jiný důkazný materiál;
- d. bráti svědky do přísahy;
- e. ustanovovati úředníky, aby prováděli všechny úkoly, které jim Soudní dvůr určí, v tom také oprávnění opatřiti si důkazy prováděné z příkazu.

Článek 18

Soudní dvůr

- a. omezí líčení přísně na rychlý výslech o otázkách vyvolaných v důsledku obvinění,
- b. učiní přísná opatření, aby se zamezilo každému jednání, které by způsobilo nepřiměřený průtah a aby byla vyloučena jednání a přednesy jakéhokoliv druhu o věcech nezávažných,
- c. bude jednati sumárně s každou nevážností k soudu ukládáním vhodných trestů, mezi nimi vyloučením obžalovaného nebo jeho obhájce z veškerého dalšího řízení nebo nějakého jeho oddílu, ale bez újmy pro zjištění vznesených obvinění.

Článek 19

Soudní dvůr nebude vázán žádnými formálními pravidly průvodními. Zavede rychlá a neformální pravidla pro řízení, bude je prováděti v rozsahu co největším a připustí jakýkoliv důkaz, o kterém se bude domnívati, že má průvodní hodnotu.

Článek 20

Soudní dvůr může žádati, aby byl informován o povaze každého důkazu, dříve než bude nabídnut, aby tak mohl rozhodnouti o jeho závažnosti.

Článek 21

Soudní dvůr nebude žádati důkazu skutečností obecně známých, nýbrž bude je považovati za soudu známé. Rovněž bude považovati za soudu známé úřední vládní listiny a zprávy Spojených národů, i s usneseními a listinami výborů, dosazených v různých spojeneckých zemích pro vyšetřování válečných zločinů a zprávy a nálezy vojenských nebo jiných soudů kteréhokoliv ze Spojených národů.

Článek 22

Stálé sídlo Soudního dvora bude v Berlíně. První schůze členů Soudního dvora a hlavních žalobců bude v Berlíně na místě určeném Kontrolní radou pro Německo. Prvé líčení bude v Norimberce a jakákoliv pozdější líčení budou na takových místech, jak Soudní dvůr rozhodne.

Článek 23

Při každém líčení se může účastniti na straně obžaloby jeden hlavní žalobce nebo i více hlavních žalobců. Každý hlavní žalobce může zastávati svou funkci osobně nebo osobou nebo osobami, které zmocní. Funkci obhájce obžalovaného může zastávati na žádost obžalovaného jakýkoliv obhájce se stavovskou kvalifikací vystupovati ve věcech soudních před soudy své vlastní země, nebo jakákoliv jiná osoba, kterou k tomu Soudní dvůr zvlášť zmocní.

Článek 24

Řízení při líčení bude mít tento průběh:

- a. Obžaloba bude čtena před soudem.
- b. Soudní dvůr se otáže každého obžalovaného, zda se prohlašuje „vinným“ či „nevinným“.
- c. Obžaloba bude mít zahajovací přednes.
- d. Soudní dvůr se otáže obžaloby i obhajoby, jaké důkazy - mají-li nějaké - si přejí předložit Soudnímu dvoru, a rozhodne o přípustnosti takových důkazů.
- e. Budou vyslyšáni svědci obžaloby a potom svědci pro obhajobu. Potom mohou buď obžaloba nebo obhajoba vésti takové vývodní důkazy, které Soudní dvůr uzná přípustnými.
- f. Soudní dvůr může kdykoliv dáti jakoukoliv otázku každému svědku a každému obžalovanému.
- g. Obžaloba a obhajoba mohou klásti otázky všem svědkům a obžalovaným, kteří vypovídají, a podrobiti je křížovému výslechu.
- h. Obhajoba bude mít projev k soudu.
- i. Obžaloba bude mít projev k soudu.
- j. Každý obžalovaný může učiniti přednes Soudnímu dvoru.
- k. Soudní dvůr vynese výrok a prohlásí trest.

Článek 25

Všechny úřední listiny budou předkládány a všechna soudní řízení vedena anglicky, francouzsky a rusky a v jazyku obžalovaného. Také do jazyka země, ve které Soudní dvůr

zasedá, může býti přeloženo z protokolu a z řízení to, co Soudní dvůr považuje za žádoucí pro spravedlnost a pro veřejné mínění.

VI. Výrok o vině a trestu.

Článek 26

Výrok Soudního dvora o vině nebo nevině každého obžalovaného bude obsahovati důvody, na kterých je založen, bude konečný a nebude podroben přezkoumání.

Článek 27

Při odsouzení bude Soudní dvůr míti právo uložit obžalovanému trest smrti nebo takový jiný trest, který podle jeho určení bude spravedlivý.

Článek 28

Vedle trestu, který uloží, má Soudní dvůr právo zbaviti odsouzeného všeho nakradeného majetku a naříditi, aby tento majetek byl odevzdán Kontrolní radě pro Německo.

Článek 29

Při vině budou tresty vykonány podle rozkazů Kontrolní rady pro Německo, která může kdykoliv zmírniti nebo jinak

změnit trest, ale nemůže zvýšit jeho přísnost. Když Kontrolní rada pro Německo, po odsouzení a potrestání kteréhokoliv obžalovaného, odkryje nové důkazy, které podle jejího mínění by mohly založit nové obvinění proti němu, podá Kontrolní rada o tom zprávu sboru, zřízenému podle článku 14 tohoto Statutu, aby jednal, jak uzná za vhodné, přihlížeje k zájmům spravedlnosti.

VII. Výlohy.

Článek 30

Výlohy Soudního dvora a řízení budou Signatáři účtovat na vrub fondů povolených pro vydržování Kontrolní rady pro Německo.

Vyhlašuje se s tím, že Dohoda ve smyslu svého čl. 7 nabyla účinnosti dnem 8. srpna 1945.

Pan prezident republiky udělil dne 13. září 1945 souhlas k přístupu Československé republiky k této Dohodě. Přístup Československé republiky byl notifikován ministerstvu zahraničních věcí Velké Britannie a pro Československou republiku nabyla Dohoda mezinárodní účinnosti dne 26. září 1945.

Dohodou jsou vázány tyto státy:

Australie (5. 10. 1945), Belgie (5. 10. 1945), Československo (26. 9. 1945), Dánsko (10. 9. 1945), Etiopie (9. 10. 1945), Francie (8. 8. 1945), Haiti (3. 11. 1945), Honduras (17. 10. 1945), Indie (22. 12. 1945), Jugoslavie (29. 9. 1945), Lucembursko (1. 11. 1945), Nizozemí (25. 9. 1945), Norsko (20. 10. 1945), Nový Zéland (19. 11. 1945), Panama (17. 10. 1945), Paraguay (14. 11. 1945), Polsko (1. 10. 1945), Řecko (10. 9. 1945), Spojené království Velké Britannie a Severního Irsku (8. 8. 1945), Spojené státy americké (8. 8. 1945), Svaz sovětských socialistických republik (8. 8. 1945), Uruguay (11. 12. 1945), Venezuela (17. 11. 1945),

Masaryk v. r.

Dohoda je ve Sbírce zákonů vytištěna též anglicky, francouzsky a rusky.

Redakční poznámky

Toto jsou redakční poznámky projektu Wikizdroje, které se v původním textu nenacházejí.

1. ↑ Tento text je součástí zákona 164/1947 Sb., viz [Dohoda o stíhání a potrestání hlavních válečných zločinců Evropské Osy](#), tak zvané Londýnské dohoda o stíhání válečných zločinců.
2. ↑ Míněna je dohoda, jejíž částí tento statut je.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- -jkb-
- Porthos
- Flambelle
- Danny B.
- Iniquity
- Waldyrrious

- Rocket000
- Fleshgrinder
- Chris-martin
- AnyFile
- Perhelion
- Boris23
- KABALINI
- Bromskloss
- Tene~commonswiki
- AzaToth
- Bender235
- PatríciaR
- Vanished user 24kwjf10h32h

-
1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
 2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)